

त्रिंशिकाविज्ञप्तिकारिकाः

आत्मधर्मोपचारो हि विविधो यः प्रवर्तते ।

विज्ञानपरिणामे ऽसौ परिणामः स च त्रिधा ॥ १ ॥

विपाको मननाख्यश्च विज्ञप्तिर्विषयस्य च ।

तत्रालयाख्यं विज्ञानं विपाकः सर्वबीजकम् ॥ २ ॥

असंविदितकोपादिस्थानविज्ञप्तिकं च तत् ।

सदा स्पर्शमनस्कारवित्संज्ञाचेतनान्वितम् ॥ ३ ॥

उपेक्षा वेदना तत्रानिवृत्ताव्याकृतं च तत् ।

तथा स्पर्शादयस्तच्च वर्तते स्रोतसौघवत् ॥ ४ ॥

तस्य व्यावृत्तिरहत्वे तदाश्रित्य प्रवर्तते ।

तदालम्बं मनोनाम विज्ञानं मननात्मकम् ॥ ५ ॥

क्लेशैश्चतुर्भिः सहितं निवृत्ताव्याकृतैः सदा ।

आत्मदृष्यात्ममोहात्ममानात्मस्नेहसंज्ञितैः ॥ ६ ॥

यत्रजस्तन्मयैरन्यैः स्पर्शाद्यैश्चार्हतो न तत् ।

न निरोधसमापत्तौ मार्गे लोकोत्तरे न च ॥ ७ ॥

द्वितीयः परिणामो ऽयं तृतीयः षड्विधस्य या ।

विषयस्योपलब्धिः सा कुशलाकुशलाद्वया ॥ ८ ॥

सर्वत्रगैर्विनियतैः कुशलैश्चैतसैरसौ ।

संप्रयुक्ता तथा क्लेशैरुपक्लेशैस्त्रिवेदना ॥ ९ ॥

आद्याः स्पर्शादयश्छन्दाधिमोक्षस्मृतयः सह ।

समाधिधीभ्यां नियताः श्रद्धाथ ह्रीरपत्रपा ॥ १० ॥

अलोभादि त्रयं वीर्यं प्रश्रब्धिः साप्रमादिका ।

अहिंसा कुशलाः क्लेशा रागप्रतिघमूढयः ॥ ११ ॥

मानदृग्विचिकित्साश्च क्रोधोपनहने पुनः ।

म्रक्षः प्रदाश इष्याथ मात्सर्यं सह मायया ॥ १२ ॥

शाद्यं मदो ऽविहिंसा ह्रीरत्रपा स्त्यानमुद्धवः ।

आश्रद्ध्यमथ कौशीद्यं प्रमादो मुषिता स्मृतिः ॥ १३ ॥

विक्षेपो ऽसंप्रजन्यं च कौकृत्यं मिद्धमेव च ।

वितर्कश्च विचारश्चेत्युपक्लेशा द्वये द्विधा ॥ १४ ॥

पञ्चानां मूलविज्ञाने यथाप्रत्ययमुद्भवः ।

विज्ञानानां सह न वा तरङ्गाणां यथा जले ॥ १५ ॥

मनोविज्ञानसंभूतिः सर्वदासंज्ञिकादृते ।

समापत्तिद्वयान्मिद्धान्मूर्च्छनादप्यचित्तकात् ॥ १६ ॥

विज्ञानपरिणामो ऽयं विकल्पो यद्विकल्प्यते ।

तेन तन्नास्ति तेनेदं सर्वं विज्ञप्तिमात्रकम् ॥ १७ ॥

सर्वबीजं हि विज्ञानं परिणामस्तथा तथा ।

यात्यन्योन्यवशाद् येन विकल्पः स स जायते ॥ १८ ॥
कर्मणो वासना ग्राहद्वयवासनया सह ।
क्षीणे पूर्वविपाके ऽन्यद्विपाकं जनयन्ति तत् ॥ १९ ॥
येन येन विकल्पेन यद्यद् वस्तु विकल्प्यते ।
परिकल्पित एवासौ स्वभावो न स विद्यते ॥ २० ॥
परतन्त्रस्वभावस्तु विकल्पः प्रत्ययोद्भवः ।
निष्पन्नस्तस्य पूर्वेण सदा रहितता तु या ॥ २१ ॥
अत एव स नैवान्यो नानन्यः परतन्त्रतः ।
अनित्यतादिवद् वाच्यो नादृष्टे ऽस्मिन् स दृश्यते ॥ २२ ॥
त्रिविधस्य स्वभावस्य त्रिविधां निःस्वभावताम् ।
संधाय सर्वधर्माणां देशिता निःस्वभावता ॥ २३ ॥
प्रथमो लक्षणेनैव निःस्वभावो ऽपरः पुनः ।
न स्वयं भाव एतस्येत्यपरा निः स्वभावता ॥ २४ ॥
धर्माणां परमार्थश्च स यतस्तथापि सः ।
सर्वकालं तथाभावात् सैव विज्ञप्तिमात्रता ॥ २५ ॥
यावद्विज्ञप्तिमात्रत्वे विज्ञानं नावतिष्ठते ।
ग्राहद्वयस्यानुशयस्तावन्न विनिवर्तते ॥ २६ ॥
विज्ञप्तिमात्रमेवेदमित्यपि ह्युपलम्भतः ।
स्थापयन्नग्रतः किञ्चित् तन्मात्रे नावतिष्ठते ॥ २७ ॥
यदालम्बनं विज्ञानं नैवोपलभते तदा ।
स्थितं विज्ञानमात्रत्वे ग्राह्याभावे तदग्रहात् ॥ २८ ॥
अचित्तो ऽनुपलम्भो ऽसौ ज्ञानं लोकोत्तरं च तत् ।
आश्रयस्य परावृत्तिर्द्विधा दौष्टुल्यहानितः ॥ २९ ॥
स एवानास्रवो धातुरचिन्त्यः कुशलो ध्रुवः ।
सुखो विमुक्तिकायो ऽसौ धर्माख्यो ऽयं महामुनेः ॥ ३० ॥
त्रिंशिकाविज्ञप्तिकारिकाः समाप्ताः ॥ ॥
कृतिरियमाचार्यवसुबन्धोः ॥ ॥